

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
TỈNH QUẢNG NGÃI**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do - Hạnh phúc**

Bản án số: 02/2019/DSPT
Ngày 16-01-2019
V/v Tranh chấp về bồi thường
thiệt hại ngoài hợp đồng do sức
khỏe bị xâm phạm

NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TÒA ÁN NHÂN DÂN TỈNH QUẢNG NGÃI

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông Võ Minh Tiến

Các Thẩm phán: Bà Lê Thị Mỹ Giang;
Ông Trần Mười.

- Thư ký phiên tòa: Bà Phạm Thị Bích Lương – Thư ký Tòa án nhân dân tỉnh Quảng Ngãi.

- Đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Ngãi: Ông Võ Văn Quyền - Kiểm sát viên tham gia phiên tòa.

Trong ngày 16 tháng 01 năm 2019, tại trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Quảng Ngãi xét xử phúc thẩm công khai vụ án thụ lý số 02/2018/TLPT-DS ngày 12 tháng 12 năm 2018, về việc “*Tranh chấp về bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng do sức khỏe bị xâm phạm*”.

Do Bản án dân sự sơ thẩm số 13/2018/DSST ngày 26 tháng 10 năm 2018 của Tòa án nhân dân huyện N, tỉnh Quảng Ngãi bị kháng cáo.

Theo quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số 03/2019/QĐ-PT ngày 07 tháng 01 năm 2019, giữa các đương sự:

- Nguyên đơn: Ông Đ V H, sinh năm 1964.

Địa chỉ: Thôn T, xã H, huyện N, tỉnh Quảng Ngãi.

- Bị đơn:

1. Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam.

Địa chỉ: Số nhà 57, đường H, phường L, quận Đ, Thành phố Hà Nội.

Người đại diện theo pháp luật: Ông P Đ L, chức vụ: Tổng Giám đốc.

Người đại diện theo ủy quyền: Ông Đào Đức T, chức vụ: Giám đốc – Trưởng đại diện Viễn thông Quảng Ngãi.

Người được ủy quyền lại: Ông Ngô Minh T2, chức vụ: Giám đốc Trung tâm Viễn thông khu vực 4; địa chỉ: Trung tâm Viễn thông khu vực 4, tổ dân phố 3, thị trấn L, huyện T, tỉnh Quảng Ngãi (Theo văn bản ủy quyền ngày 22/8/2018).

2. Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gổ H D.

Địa chỉ: Khu Công nghiệp Đ, tổ dân phố P, thị trấn C, huyện N, tỉnh Quảng Ngãi.

Người đại diện theo pháp luật: Bà Huỳnh Thị Kim Q, chức vụ: Giám đốc.

Người đại diện theo ủy quyền: Ông Trịnh Ngọc M, cư trú tại thôn Đ, xã S, huyện S, tỉnh Quảng Ngãi (theo Giấy ủy quyền ngày 16/01/2019).

- *Người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan:*

1. Ông Đ C, sinh năm 1982; địa chỉ: Thôn M, xã L, huyện M, tỉnh Quảng Ngãi

2. Bà Phạm Thị M, sinh năm 1965; địa chỉ: Thôn T, xã H, huyện N, tỉnh Quảng Ngãi.

- *Người kháng cáo:* Nguyên đơn ông Đ V H, bị đơn Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam và Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gổ H D và người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan ông Đ C.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo đơn khởi kiện ngày 05/8/2018 và quá trình giải quyết vụ án, nguyên đơn ông Đ V H trình bày:

Ngày 07/02/2018, ông Đ C là lái xe của Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gổ H D, điều khiển xe ô tô biển số 76C – 078.82 trên đường tỉnh lộ 624 vướng vào dây cáp thông tin của Tập đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam, làm trụ điện bê tông nối dây cáp thông tin bị gãy và ngã trúng vào người ông khi ông đang đứng ở lề đường, dẫn đến gây thương tích, tổn hại sức khỏe cho ông với tỷ lệ 32%.

Do đó, ông yêu cầu Tòa án giải quyết buộc Tập đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam, Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gổ H D và ông Đ C liên đới bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông với số tiền tổng cộng là 190.618.417đ, trong đó:

- Chi phí điều trị: 59.718.417đ;

- Chi phí bồi thường, phục hồi sức khỏe và chức năng bị giảm sút (Tạm tính đến tháng 9/2018) là 07 tháng; mỗi tháng 3.000.000đ, thành tiền 07 tháng x 3.000.000đ/tháng = 21.000.000đ;

- Tiền mất thu nhập của người bị thương tích từ ngày 07/02/2018 tạm tính đến ngày 07/7/2018 là 150 ngày, mỗi ngày 200.000đ, thành tiền là 150 ngày x 200.000đ/ngày = 30.000.000đ;

- Tiền mất thu nhập của người theo nuôi – chị Phạm Thị M trong thời gian điều trị từ ngày 07/02/2018 đến ngày 30/3/2018 là 52 ngày, mỗi ngày 200.000đ, thành tiền là 52 ngày x 200.000đ/ngày = 10.400.000đ;

- Tiền tổn thất tinh thần 50 tháng lương tối thiểu là 50 tháng x 1.390.000đ/tháng = 69.500.000đ.

Quá trình giải quyết vụ án, người đại diện theo ủy quyền của bị đơn – Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gõ H D (Công ty) trình bày:

Ngày 06/02/2018, ông có điều ông C lái xe ô tô biển số 76C–078.82 để chở xe đào từ huyện Ba Tư về trụ sở Công ty, nhưng tối hôm 06/2/2018, ông C để hai xe tại cầu Cộng Hòa để nghỉ, sáng hôm sau ông C điều khiển xe về trụ sở Công ty, khi đến địa phận Thôn T, xã H, huyện N thì vướng vào dây điện thoại làm ngã trụ điện, gây thương tích cho ông H. Xe ô tô biển số 76C – 078.82 của Công ty theo thiết kế là xe thùng hở được phép chở hàng, khi chở hàng cho phép về độ cao tính từ mặt đất lên cao là 4,2m, nhưng điểm vướng vào dây cáp điện thoại tại phần trên của xe máy đào là 3,83m, theo quy định độ cao dây cáp điện bắt qua đường là 5,5m, do đó Công ty không có lỗi nên Công ty không đồng ý bồi thường cho ông H, tuy nhiên Công ty đã hỗ trợ cho ông H số tiền 11.000.000đ.

Theo thông báo của Công an huyện N thì Công ty không có lỗi nên Công ty không yêu cầu bên Công ty bảo hiểm chi trả cho Công ty để Công ty bồi thường cho ông H, nếu Tòa án xác định do lỗi của Công ty phải bồi thường cho ông H, Công ty sẽ làm hồ sơ yêu cầu Bảo hiểm bồi thường, vì do Công ty có mua bảo hiểm dân sự cho chiếc xe ô tô gây tai nạn mang biển kiểm soát 76C-078.82.

Nếu Tòa án xác định lỗi của ông Đ C thì ông C phải bồi thường cho ông H vì tại hợp đồng lao động ký ngày 01/01/2018 của Công ty với ông Đ C thì nếu ông C gây tai nạn thì ông C phải tự bồi thường cho người bị nạn.

Quá trình giải quyết vụ án, người đại diện theo ủy quyền của bị đơn - Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam (viết tắt là Tập đoàn), ông Ngô Minh T2, trình bày:

Nguyên nhân gây ra tai nạn cho ông H là do xe tải ông Đ C điều khiển chở xe máy đào kéo dây cáp hoặc cần trục của máy đào bị xoay ngang, va đập, làm ngã trụ điện, gây thương tích cho ông H. Việc dây cáp điện bị võng xuống là do trong đêm ngày 06/02/2018, có xe khác va vào trụ điện, làm trụ điện mắc dây cáp bị nghiêng. Do đó Tập đoàn không có lỗi trong việc độ cao dây cáp điện không đủ độ cao an toàn khi bắt ngang qua đường tỉnh lộ 624 làm vướng vào xe tải do ông C điều khiển, dẫn đến ngã trụ điện, gây thương tích cho ông H. Tuy nhiên, Tập đoàn cũng đã hỗ trợ cho ông H số tiền 5.000.000đ. Nay ông H và bà M yêu cầu Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam bồi thường, Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông không đồng ý bồi thường.

Quá trình giải quyết vụ án, người có quyền lợi nghĩa vụ liên quan phía nguyên đơn bà Phạm Thị M trình bày:

Bà đồng ý với yêu cầu của nguyên đơn, số tiền bà được bồi thường thiệt hại bà đề nghị Tòa án giao cho chồng bà là ông H nhận.

Quá trình giải quyết vụ án, người có quyền lợi nghĩa vụ liên quan ông Đ C trình bày:

Chiều ngày 06/02/2018, ông điều khiển xe ô tô biển số 76C-078.82 chở xe máy đào từ huyện B về Công ty nhưng do mệt nên ông để xe tại cầu Cộng Hòa để sáng hôm sau đi tiếp. Sáng ngày 07/02/2018, ông điều khiển xe ô tô mang biển số 76C-078.82 chở xe máy đào đi tiếp thì bị vướng dây cáp gây đổ trụ bê tông đè vào người ông H. Nếu Tòa án xác định ông là người có lỗi thì ông sẽ bồi thường cho ông H, bà M.

Bản án số 13/2018/DSST ngày 26 tháng 10 năm 2018 của Tòa án nhân dân huyện N, tỉnh Quảng Ngãi đã tuyên xử:

Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của ông Đ VH. Buộc Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam, Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gõ H D, ông Đ C phải liên đới bồi thường cho ông Đ VH số tiền tương ứng với phần lỗi, trong đó: Ông Đ C phải bồi thường: 15.181.923đ; Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam phải bồi thường: 68.318.656đ; Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gõ H D phải bồi thường: 57.318.656đ.

Không chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của ông Đ V H đối với số tiền 38.799.181đ.

Ngoài ra, bản án sơ thẩm còn tuyên về lãi suất chậm thi hành án, án phí, quyền khởi kiện và quyền kháng cáo của các đương sự theo quy định của pháp luật.

Ngày 06/11/2018 và 09/11/2018, nguyên đơn ông Đ VH, bị đơn Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam, Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gõ H D và người có quyền lợi, nghĩa vụ liên quan ông Đ C có đơn kháng cáo với nội dung:

- Ông Đ V H kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm giải quyết tăng tiền tổn thất tinh thần là 50 tháng lương tối thiểu và tiền mất ngày công lao động của người nuôi là 52 ngày.

- Công ty Trách nhiệm Hữu hạn Gõ H D kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm xem xét lại phần lỗi của Công ty, giải quyết không buộc Công ty bồi thường cho ông H số tiền 57.318.656đ.

- Tập Đoàn Bưu chính – Viễn thông Việt Nam kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm xem xét lại phần lỗi của Tập đoàn, giải quyết không buộc Tập đoàn bồi thường cho ông H số tiền 68.318.656đ.

- Ông Đ C kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm giải quyết xem xét lại phần lỗi của Tập Đoàn và của ông C, giải quyết không buộc ông C bồi thường cho ông H số tiền 15.181.923đ.

Ý kiến của đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Ngãi tại phiên

tòa phúc thẩm:

- *Về tố tụng:* Thẩm phán, Hội đồng xét xử, Thư ký phiên tòa kể từ khi thụ lý vụ án đều thực hiện đúng theo quy định tại Điều 285, 286, 287, 294 và Điều 298 của Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015. Các đương sự từ khi Tòa cấp phúc thẩm thụ lý vụ án cho đến thời điểm xét xử đã thực hiện đúng các quy định tại Điều 70, 71, 72, 73, 75, 76 và Điều 234 Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015. Đơn kháng cáo của nguyên đơn, bị đơn, người có quyền lợi nghĩa vụ liên quan trong hạn qui định là hợp lệ.

- *Về nội dung:*

Đối với kháng cáo của nguyên đơn ông Đ V H: Bản án sơ thẩm đã chấp nhận tiền thiệt hại về tổn thất tinh thần là 35 tháng lương cơ bản, thành tiền là: 48.650.000đ và chấp nhận bồi thường ngày công người nuôi của bà Phạm Thị M trong thời gian chăm sóc ông H 44 ngày là thỏa đáng, phù hợp với khoản 2 Điều 590 Bộ luật dân sự năm 2015. Do đó kháng cáo của ông H là không có căn cứ.

Đối với kháng cáo của ông Đ C: Ông Đ C là người điều khiển xe ô tô nhưng không quan sát kỹ không gian phía trước, không đảm bảo an toàn khi xe lưu thông trên đường bộ dẫn đến xe máy đào trên thùng xe tải đã vướng vào dây cáp kéo ngã trụ điện, đây là nguyên nhân trực tiếp gây tổn hại cho sức khỏe ông H nên ông C kháng cáo cho rằng không có lỗi và không chịu trách nhiệm bồi thường là không có căn cứ.

Đối với Tập Đoàn Bru chính - Viễn thông Việt Nam thì chiều cao của dây cáp điện thoại khi băng qua đường không cao hơn hoặc bằng 5,50 mét, khi xảy ra tai nạn Tập Đoàn Bru chính – Viễn thông Việt Nam đã vi phạm tại khoản 3 Điều 21 nghị định 11/2010/NĐ – CP ngày 24/02/2010 của Chính phủ quy định về quản lý và bảo vệ kết cấu hạ tầng giao thông đường bộ, hành vi này là nguyên nhân gián tiếp gây tổn hại cho sức khỏe ông H. Người đại diện theo ủy quyền của Tập Đoàn Bru chính - Viễn thông Việt Nam cho rằng việc dây cáp điện bị võng xuống là do trong đêm ngày 06/02/2018 có xe khác va vào trụ điện làm trụ điện mắc dây cáp bị nghiêng nhưng không chứng minh được nên kháng cáo cho rằng không có lỗi và không chịu trách nhiệm bồi thường là không có căn cứ.

Đối với Công ty TNHH gỗ H D thì tại Hợp đồng thuê lái xe ký ngày 01/01/2018 giữa Giám đốc Công ty TNHH gỗ H D với ông Đ C có ghi ông C chịu trách nhiệm bồi thường mọi thiệt hại do lỗi mình gây ra cho bên A cho xe ô tô và bên thứ 3 liên quan, tuy nhiên căn cứ Điều 600 Bộ luật Dân sự năm 2015 đã quy định “*Cá nhân, pháp nhân phải bồi thường thiệt hại do người làm công, người học nghề gây ra trong khi thực hiện công việc được giao và có quyền yêu cầu người làm công, người học nghề có lỗi trong việc gây thiệt hại phải hoàn trả một khoản tiền theo qui định của pháp luật*”.

Do đó Công ty H D; Tập Đoàn Bru chính - Viễn thông Việt Nam mỗi đơn vị phải chịu ½ tổng thiệt hại đã gây ra cho ông H.

Đề nghị Hội đồng xét xử căn cứ khoản 2, Điều 308 Bộ luật tố tụng dân sự năm 2015, không chấp nhận kháng cáo của ông Đ V H; Tập đoàn Bru chính - Viễn thông Việt Nam; Công ty Trách nhiệm hữu hạn gỗ H D; ông Đ C, sửa một phần bản án sơ thẩm theo hướng đã phân tích.

NHẬN ĐỊNH CỦA HỘI ĐỒNG XÉT XỬ:

[1] Sáng ngày 07/02/2017, ông Đ C là hợp đồng lái xe của Công ty TNHH Gỗ H D (Công ty) điều khiển xe ô tô mang biển số 76C-078.82 chở trên thùng xe 01 xe máy đào của Công ty. Khi xe chạy trên đường Tỉnh lộ 624 tại Thôn T, xã H, huyện N thì phần trên của xe máy đào vướng vào dây cáp thông tin của Công ty Viễn thông Quảng Ngãi thuộc Tập đoàn Bru chính-Viễn thông Việt Nam (Tập đoàn) làm cho cột bê tông nối dây cáp thông tin bị gãy ngã vào người ông Đ VH đang đứng ở lề đường, gây thương tích cho ông H, ông H phải đưa đi điều trị tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Quảng Ngãi và Bệnh viện chấn thương chỉnh hình thành phố Hồ Chí Minh, hậu quả bị gãy xương sườn số 3, 4, trật khớp háng, gãy ngành ngồi mu phải. Đến ngày 02/3/2018 ông H được ra viện. Tại Kết luận số 52/2018/GDPY ngày 06/4/2018 của Phòng giám định pháp y Bệnh viện đa khoa tỉnh Quảng Ngãi kết luận tỷ lệ thương tật của ông Đ VH là 32%.

Ông H khởi kiện yêu cầu Tập đoàn, Công ty và ông Đ C bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm cho ông tổng cộng số tiền là 190.618.417đ. Bản án sơ thẩm chấp nhận một phần nội dung khởi kiện của ông H với tổng số tiền bồi thường là 151.819.236đ, buộc Tập đoàn bồi thường 68.318.000đ (trước đó Tập đoàn đã bồi thường 5.000.000đ, tại phiên Tòa sơ thẩm đại diện theo ủy quyền của Tập đoàn ý kiến nếu buộc Tập đoàn bồi thường thì Tập đoàn không trừ số tiền này vào số tiền bồi thường); Công ty phải bồi thường 68.318.000đ, đã bồi thường trước 11.000.000đ, nên còn phải bồi thường tiếp là 57.318.000đ; ông Đ C phải bồi thường 15.181.923đ, Sau khi có bản án sơ thẩm thì Tập đoàn, Công ty, anh Đ C đều kháng cáo cho rằng không có lỗi nên không bồi thường cho ông Đ V H. Ông Đ V H kháng cáo yêu cầu bồi thường cho ông về tổn thất về tinh thần là 50 tháng lương tối thiểu và tính ngày công cho người nuôi là 52 ngày.

[2] Xét kháng cáo của các đương sự thấy rằng, ông Đ C là người có giấy phép lái xe phù hợp. Tuy nhiên, trong khi điều khiển ô tô, do thiếu quan sát nên đã để phần trên của xe đào đang để trên thùng xe tải vướng vào dây cáp viễn thông làm gãy trụ bê tông đỡ nối dây viễn thông gây thương tích cho ông H. Tại điểm dây cáp vướng vào xe đào ở độ cao 3,83m so với mặt đất. Như vậy, ông Đ C là người có lỗi trực tiếp trong việc làm gãy trụ bê tông. Ông Đ C và đại diện theo ủy quyền của Công ty đều khai ông Đ C là hợp đồng lái xe cho Công ty đã được 03 năm, hợp đồng được ký hàng năm, vào thời điểm ông Đ C lái xe gây tai nạn cho ông H thì Công ty cung cấp cho Tòa án cấp sơ thẩm bản hợp đồng thuê lái xe, được ký ngày 01/01/2018 giữa Công ty với ông Đ C có hiệu lực đến ngày 01/01/2019, nội dung Công ty thuê ông Đ C lái xe tải biển kiểm soát 76C-078.82. Như vậy, ông Đ C là người thực hiện công việc của Công ty, Công ty là một pháp nhân. Điều 597 Bộ luật dân sự năm 2015 quy định bồi thường thiệt hại

do người của pháp nhân gây ra như sau: “*Pháp nhân phải bồi thường thiệt hại do người của mình gây ra trong khi thực hiện nhiệm vụ của pháp nhân giao; nếu pháp nhân đã bồi thường thiệt hại thì có quyền yêu cầu người có lỗi trong việc gây thiệt hại phải hoàn trả một khoản tiền theo quy định của pháp luật*”. Mặt khác. Căn cứ Kết luận giám định tư pháp số 564/SGTVT-KLGD ngày 20/3/2018 của Sở giao thông vận tải tỉnh Quảng Ngãi thì xe ô tô biển số 76C-078.82 chiều cao của lòng thùng thực tế là 2.300mm, không đúng theo hồ sơ phương tiện (2.150mm). Như vậy, thùng xe đã được coi nới không đúng thiết kế. Do đó, Công ty phải chịu trách nhiệm bồi thường thiệt hại cho ông Đ VH, trách nhiệm giữa Công ty với ông Đ C sẽ được giải quyết theo quy định của pháp luật nếu có yêu cầu.

[3] Theo Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia QCVN 33:2011/BTTTT ngày 14/4/2011 của Bộ thông tin và Truyền thông về lắp đặt mạng cáp ngoại vi viễn thông, thì độ cao tối thiểu của dây cáp viễn thông treo ngang qua đường là 5,5m, nhưng vào thời điểm xe ô tô của Công ty vướng vào dây cáp tại điểm có độ cao là 3,83m, như vậy độ cao của dây cáp viễn thông đã vi phạm Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia và vi phạm khoản 3 Điều 21 Nghị định số 11/2010/NĐ-CP ngày 24/02/2010 của Chính phủ, quy định về quản lý và bảo vệ kết cấu hạ tầng giao thông đường bộ (khoản 3 quy định chiều cao đường dây thông tin đi phía trên đường bộ phải bảo đảm khoảng cách tối thiểu từ điểm cao nhất của mặt đường đến đường dây thông tin theo phương thẳng đứng là 5,50 mét). Tại Điều 605 Bộ luật dân sự về bồi thường thiệt hại do nhà cửa, công trình xây dựng khác gây ra quy định: “*Chủ sở hữu, người chiếm hữu, người được giao quản lý, sử dụng nhà cửa, công trình xây dựng khác phải bồi thường thiệt hại do nhà cửa, công trình xây dựng khác đó gây thiệt hại cho người khác...*”. Như vậy, Tập đoàn Bưu chính -Viễn thông Việt Nam cũng phải liên đới bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho anh H.

- Tập đoàn Bưu chính-Viễn thông Việt Nam khai, trong đêm ngày 06/02/2018 có xe tải chở keo đã vướng vào dây cáp viễn thông kéo dây võng xuống nên Tập đoàn không có lỗi. Như nhận định trên thì Tập đoàn vẫn phải có trách nhiệm bồi thường cho ông H. Nếu có căn cứ cá nhân, tổ chức gây thiệt hại cho Tập đoàn thì Tập đoàn có quyền yêu cầu xử lý cá nhân, tổ chức gây thiệt hại theo pháp luật hoặc khởi kiện yêu cầu bồi thường về dân sự.

Như vậy, cần buộc Tập đoàn và Công ty, mỗi pháp nhân phải bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông Đ VH $\frac{1}{2}$ giá trị thiệt hại. Bản án sơ thẩm buộc ông Đ C phải liên đới chịu bồi thường với mức độ là $\frac{1}{10}$ giá trị thiệt hại, phần còn lại mỗi pháp nhân $\frac{1}{2}$ là không chính xác.

[4] Ông Đ V H kháng cáo yêu cầu bồi thường tính số ngày chăm sóc của người nuôi là 52 ngày (bản án sơ thẩm chấp nhận là 44 ngày) và yêu cầu bồi thường tổn hại sức khỏe cho ông là 50 tháng lương tối thiểu (bản án sơ thẩm tính 35 tháng). Xét bản án sơ thẩm đã tính đúng số ngày bà M là vợ ông theo nuôi trong thời gian ông nằm viện 44 ngày là chính xác, ông bị tổn hại sức khỏe 32% nên buộc bồi thường 35 tháng lương tối thiểu là phù hợp.

Do đó, không chấp nhận kháng cáo của Tập đoàn, của Công ty, của ông H, chấp nhận kháng cáo của ông Đ C; giữ nguyên bản án sơ thẩm về số tiền bồi thường cho ông Đ V H là 151.819.236đ; sửa bản án sơ thẩm về trách nhiệm bồi thường: Buộc Tập đoàn và Công ty liên đới bồi thường do sức khỏe bị xâm phạm cho ông Đ V H số tiền trên, mỗi bên phải bồi thường $\frac{1}{2}$. Cụ thể: Tập đoàn phải bồi thường số tiền là 75.909.618đ; Công ty phải bồi thường số tiền là 75.909.618đ, Công ty đã bồi thường trước 11.000.000đ, nên còn phải bồi thường tiếp là 64.909.618đ;

Về án phí dân sự sơ thẩm: Tập đoàn phải chịu là 3.795.481đ. Công ty phải chịu là 3.245.481đ. Do sửa bản án sơ thẩm nên đương sự có kháng cáo không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm.

Quan điểm của Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Ngãi phù hợp một phần với nhận định trên nên được chấp nhận.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ Điều 147, khoản 2 Điều 308 Bộ luật Tố tụng Dân sự; các Điều 584, 585, 587, 597, 605 Bộ luật dân sự năm 2015; Nghị quyết số 326/2016/UBTVQH14 ngày 30/12/2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý, sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

Tuyên xử:

- Sửa Bản án dân sự sơ thẩm số 13/2018/DS-ST ngày 26/10/2018 của Tòa án nhân dân huyện N về tranh chấp “*bồi thường thiệt hại ngoài hợp đồng do sức khỏe bị xâm phạm*”.

- Không chấp nhận kháng cáo của và Tập đoàn Bưu chính-Viễn thông Việt Nam, của Công ty TNHH Gỗ H D, của ông Đ V H; chấp nhận kháng cáo của ông Đ C.

- Chấp nhận một phần đơn khởi kiện của ông Đ V H, buộc Tập đoàn Bưu chính-Viễn thông Việt Nam và Công ty TNHH Gỗ H D phải liên đới bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm hại cho ông Đ V H số tiền là 151.819.236đ (Một trăm năm mươi một triệu, tám trăm mười chín nghìn, hai trăm ba mươi sáu đồng), mỗi pháp nhân phải chịu $\frac{1}{2}$ số tiền bồi thường, cụ thể:

+ Tập đoàn Bưu chính-Viễn thông Việt Nam phải bồi thường số tiền là 75.909.618đ (bảy mươi lăm triệu, chín trăm lẻ chín ngàn, sáu trăm mười tám đồng).

+ Công ty TNHH Gỗ H D phải bồi thường số tiền là 75.909.618đ, đã bồi thường trước 11.000.000đ, nên còn phải bồi thường tiếp số tiền là 64.909.618đ (sáu mươi tư triệu, chín trăm lẻ chín ngàn, sáu trăm mười tám đồng).

- Không chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của anh Đ V H với số tiền là 38.799.181đ (Ba mươi tám triệu, bảy trăm chín mươi chín nghìn, một trăm tám mươi một đồng).

- Án phí dân sự sơ thẩm: Tập đoàn Bruu chính-Viễn thông Việt Nam phải chịu là 3.795.481đ (Ba triệu, bảy trăm chín mươi lăm nghìn, bốn trăm tám mươi một đồng); Công ty TNHH GỖ H D phải chịu là 3.245.481đ (Ba triệu, hai trăm bốn mươi lăm nghìn, bốn trăm tám mươi một đồng).

- Án phí dân sự phúc thẩm: Tập đoàn Bruu chính-Viễn thông Việt Nam và Công ty TNHH GỖ H D không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm. Số tiền 300.000đ (Ba trăm nghìn đồng) tạm ứng án phí dân sự phúc thẩm của Tập đoàn Bruu chính-Viễn thông Việt Nam tại Biên lai thu tạm ứng án phí số AA/2016/0004286, ngày 04/12/2018 và của Công ty TNHH GỖ H D tại Biên lai thu tạm ứng số AA/2016/0004284, ngày 28/11/2018 của Chi cục Thi hành án dân sự huyện N được trừ vào số tiền án phí dân sự sơ thẩm Tập đoàn Bruu chính-Viễn thông Việt Nam và Công ty TNHH GỖ H D phải chịu.

- Kể từ ngày bên được thi hành án có đơn yêu cầu thi hành án nếu bên phải thi hành án không thi hành thì bên phải thi hành án còn phải trả cho bên được thi hành án số tiền lãi theo mức lãi suất theo qui định tại khoản 2 Điều 468 Bộ luật dân sự năm 2015 do ngân hàng nhà nước quy định tương ứng với thời hạn chưa thi hành án.

- Trường hợp bản án, Quyết định được Thi hành án theo qui định tại Điều 2 Luật Thi hành án dân sự, thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo qui định tại các Điều 6, 7, 7a, 9 Luật Thi hành án dân sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo qui định tại Điều 30 Luật Thi hành án Dân sự.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án.

Nơi nhận:

- VKSND tỉnh Quảng Ngãi;
- TAND huyện Nghĩa Hành;
- Chi cục THADS huyện Nghĩa Hành;
- Các đương sự;
- Lưu: Hồ sơ, Toà Dân sự.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN – CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

(Đã ký)

Võ Minh Tiến